

Yra šalis

Yra šalis, kur upės teka
Linksmi tarp girių užiančių
Ir meiliai tarpu savęs šneka
Prie giesmininkų vieversių.
Ten prakaitas aplieja žmones
Prie vasaros darbų sunkių
Ir prastas parėdas marškoniš
Apdengia sąnarius visų.
Bet tave meiliai pavaišina,
Kaip tik nueisi į svečius, –
Ten tave myli, valgydina,
Kiek tik leidžia išteklius.
Ir grakščios tos šalies merginos
Ten žydi vis kuone puikiau...
Šalis ta Lietuva vadinasi –
Bet aš neilgai ten buvau...
Atsimenu, kada į guolį
Saulutę prašo vakarai
Ir gieda lietuviai varguoliai,
Nes pabaigti dienos darbai...
Kaip tąsyk mergos veidą skaistų
Prie rūtų lenkia kvepiančių,
Dainuodamos jas meiliai laisto,
Lelijų skinas žydinčių.
Atsimenu, kaip vakars šiltas
Po vasaros kaitrios dienos
Ir oras, ramumu išpiltas,
Nenoroms traukia prie dainos,
Kaip tąsyk varpas sunkiai gaudžia
Ir užgirdėt toli toli...
Seniai jau paukščiai medžiuos snaudžia,
Bet pats užmigti negali...
Kaip vandens upės mislys teka,
Idėjos reiškiasi galvoj,
Gamta su tavim, rodos, šneka:
„Gražu, gražu mūs Lietuvoj...“
O tėviške! kaip mielas kraštas,
Kurio taip netekau ūmai, – –
To neišreikš nė vienas raštas,
Tą pasakys vieni jausmai...